

pestka

2022

XIII MIĘDZYNARODOWY
FESTIWAL TEATRÓW I KULTURY AWANGARDOWEJ

XIII INTERNATIONALES
FESTIVAL DES THEATERS UND DER AVANTGARDEKULTUR

pestka

2022

Wybrane przedstawienia w obiektywie Jacka Kardasiewicza
Augewählte Aufführungen durch die Linse des Fotografen Jacek Kardasiewicz

Foto: © Jacek Kardasiewicz, 2023

Kopiowanie, przetwarzanie, rozpowszechnianie materiałów
w całości lub w części bez zgody autora jest zabronione

Realizacja:

Wydawnictwo AD REM

www.adrem.jgora.pl

Tekst: Barbara Markiewicz

Tłumaczenie: Renata Markiewicz

Projekt okładki: Jacek Kardasiewicz

ISBN 978-83-67156-45-5

ROMANS

LIEBESAFFÄRE

MURY KRZYCZĄ ALBO ULICZNA ŚPIEWKA

MAUER SCHREIEN ODER EIN STRAßENLIED

PLEASE LEAVE A MESSAGE

PLEASE LEAVE A MESSAGE

THE RETURN OF ISHTAR – INNY ŚWIAT JEST MOŻLIWY

THE RETURN OF ISHTAR – EINE ANDERE WELT IST MÖGLICH

FAKTORIA PRZYJEMNOŚCI

FREUDENMANUFAKTUR

CIEMNA WODA

DUNKELWASSER

WESELE

DIE HOCHZEIT

Festiwal Teatrów i Kultury Awangardowej „Pestka” organizowany jest w Jeleniej Górze od 2008 roku z inspiracji Łukasza Dudy, animatora kultury, kulturoznawcy i reżysera. Głównym celem festiwalu jest edukacja kulturalna i artystyczna, rozwijająca współpracę środowisk twórczych w obszarze transgranicznym Unii Europejskiej. W ramach festiwalu prezentowane są konkursowe i mistrzowskie awangardowe spektakle teatralne. Program festiwalu obejmuje również wydarzenia muzyczne oraz warsztaty tematyczne, połączone z wystawami, prelekcjami i panelami dyskusyjnymi.

Festiwal organizuje Jeleniogórskie Centrum Kultury wspierane przez: Deutsch-Sorbisches Volkstheater Bautzen, Gerhart Hauptmann Theater Görlitz-Zittau GmbH oraz Miasto Jelenia Góra. Festiwal jest realizowany jako jedno z zadań projektu „Razem w przyszłość” i jest współfinansowany ze środków Unii Europejskiej.

Główną nagrodą przyznawaną przez Jury Festiwalu jest KRYSZTAŁOWA PESTKA. Dziennikarze i krytycy teatralni akredytowani przy festiwalu w 2022 roku przyznali nagrodę PRESS PESTKA.

Das Internationale Festival des Theaters und der Avantgardekultur „Pestka“ („Kern“) wird seit 2008 aus Initiative des Kulturanimateurs, Kulturwissenschaftlers und Regisseurs Łukasz Duda in Jelenia Góra organisiert. Das Hauptziel des Festivals ist die kulturelle und künstlerische Bildung der Künstler und dadurch die Förderung ihrer grenzüberschreitenden Zusammenarbeit. Auf dem Festival werden Theateraufführungen im Rahmen des Theaterwettbewerbs und meisterhafte Avantgarde-Performances präsentiert. Das Programm umfasst auch Musikveranstaltungen sowie Workshops, die mit Ausstellungen, Lesungen und Paneldiskussionen ergänzt werden.

Das Festival wird von Jeleniogórskie Centrum Kultury veranstaltet und durch Deutsch-Sorbisches Volkstheater Bautzen, Gerhart Hauptmann Theater Görlitz-Zittau GmbH und die Stadt Jelenia Góra unterstützt. Es ist eine der Teilaufgaben des Projekts „Zusammen in die Zukunft“ und wird aus Mitteln der Europäischen Union gefördert.

Der Hauptpreis des Festivals, der von der Festivaljury verliehen wird, ist der „Kristallkern“. Die für das Festival akkreditierten Journalisten und Theaterkritiker haben 2022 ihren Preis PRESSKERN verliehen.

KRYSTAŁOWA PESTKA

ROMANS LIEBESAFFÄRE

Wykonanie/Ausführung: Natalia Sakowicz

Tekst/Text: Zuzanna Bojda

Lalka/Puppe: Olga Ryl-Krystianowska

Ruch sceniczny/Bühnenbewegung: Iza Szostak

Muzyka/Musik: Maciej Cempura

Światło/Licht: Maciej Iwańczyk

Człowiek wśród rzeczy, z rzeczami, człowiek rzecz, to głęboki motyw tego spektaklu. Wśród rzeczy, które nas otaczają, szczególny stosunek mamy do tych, które są do nas podobne. Od dzieciństwa wyjątkowym uczuciem obdarzamy lalki. Są blisko nas, są naszymi dziećmi, przyjaciółmi, kochamy je, możemy o nie dbać, troszczymy się o nie. Kiedy zamieniamy je w aktorów wydaje się nam, że mamy nad nimi kontrolę. Do czasu kiedy to one zdobywają nad nami władzę.

Der Mensch unter vielen Gegenständen, der Mensch mit Gegenständen, der Mensch als Gegenstand das sind die Motive der Aufführung. Unter Gegenständen, die uns umgeben, haben wir ein besonderes Verhältnis zu diesen, die uns ähnlich sind. Von Kindheit an schenken wir den Puppen unsere besonderen Gefühle. Sie stehen uns nahe, sie sind unsere Kinder, Freunde, wir lieben sie, wir können uns um sie kümmern und sie pflegen. Wenn wir uns in die Schauspielerrollen versetzen, haben wir den Eindruck, die Kontrolle über sie zu gewinnen. Dies dauert jedoch nur, bis die Puppen die Macht über uns erlangen.

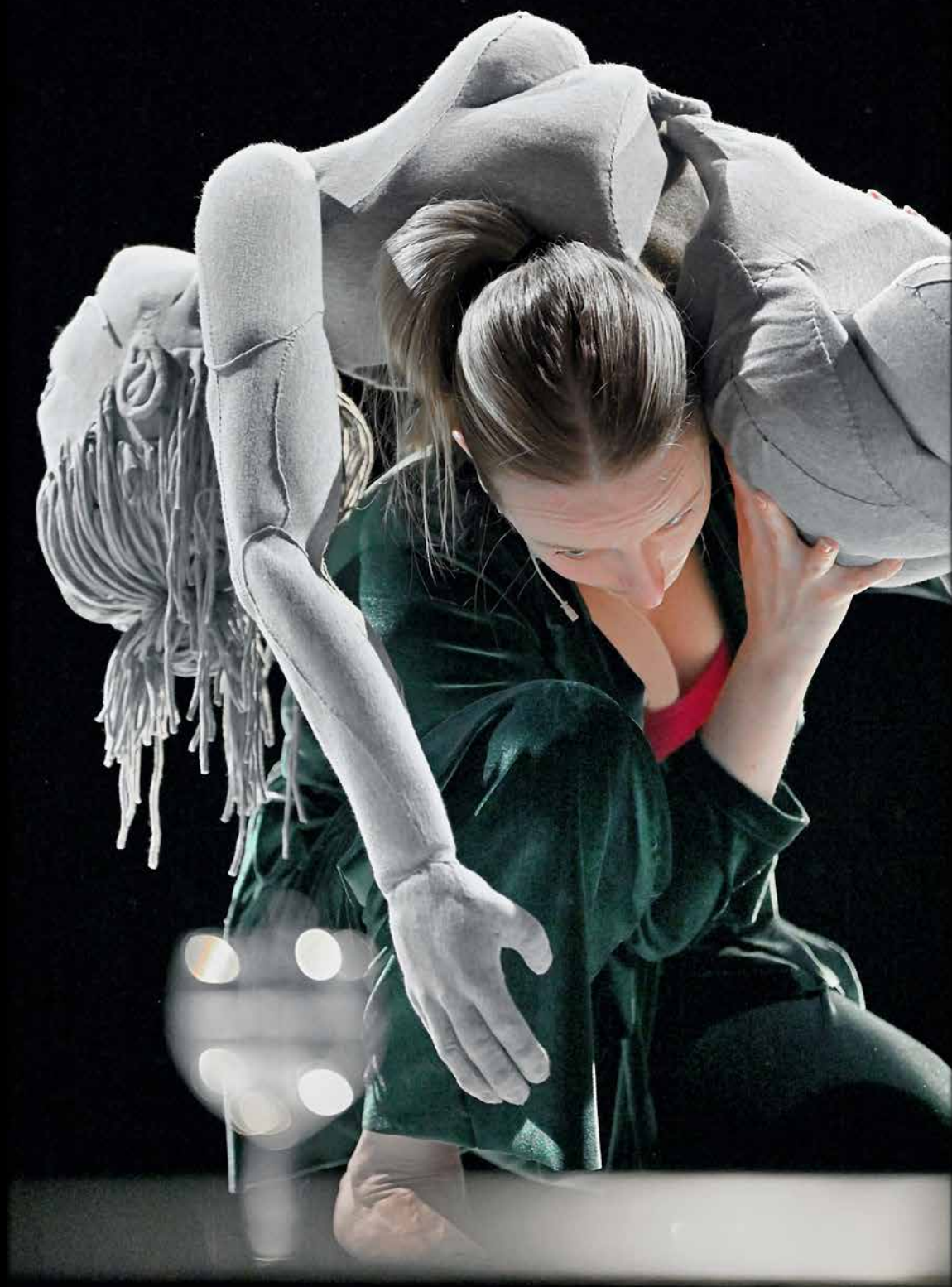

PRESS PESTKA

MURY KRZYCZA ALBO ULICZNA ŚPIEWKA

MAUER SCHREIEN ODER EIN STRAßENLIED

Wykonanie/Ausführung: Rafał Derkacz, Albert Pyśk
Scenariusz/Skript: Magdalena Drab, Albert Pyśk
Reżyseria/Regie: Magdalena Drab
Muzyka/Musik: Albert Pyśk

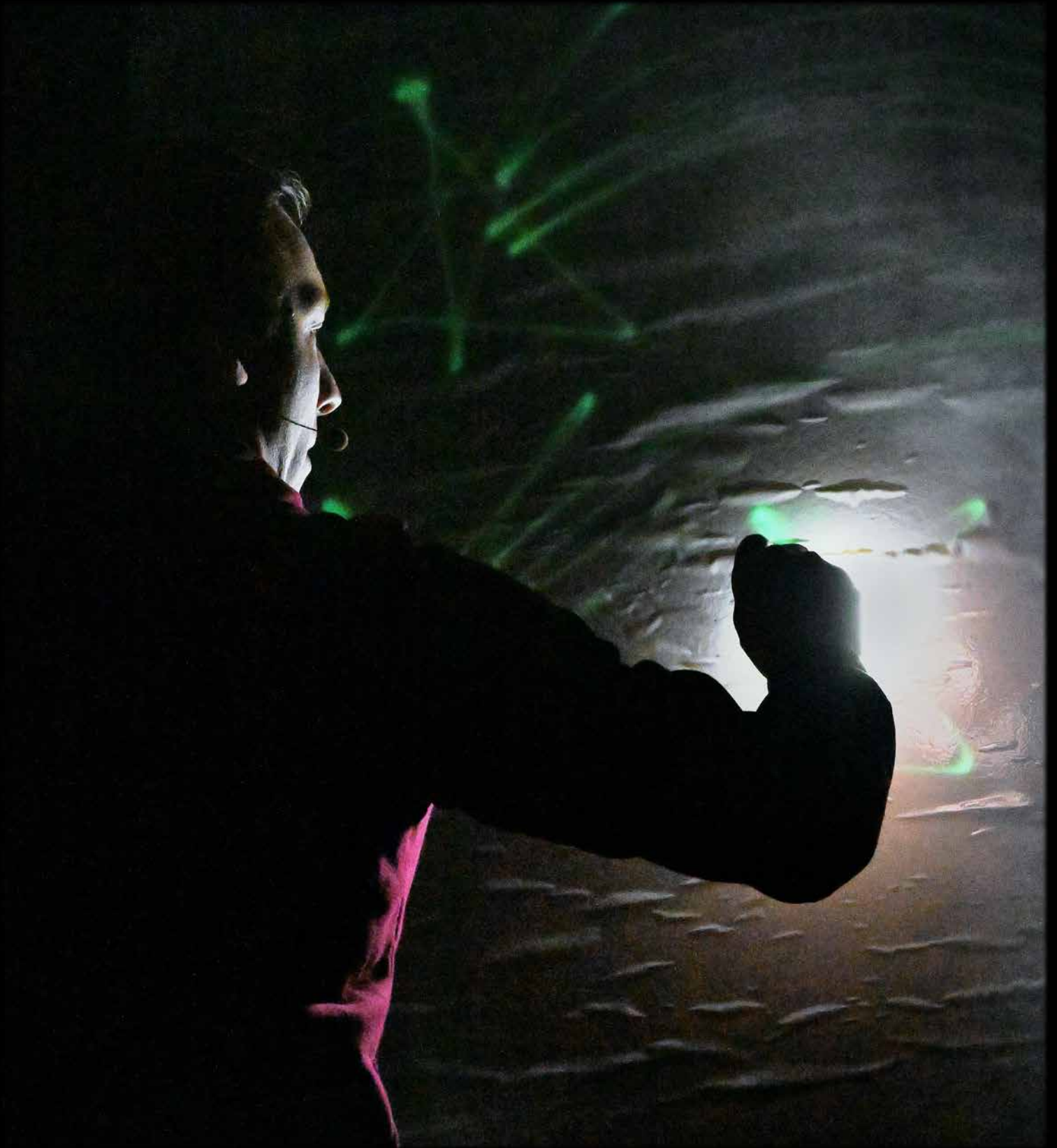
Przestały nas już szokować graffiti, którymi upstrzone są dzisiaj ogrodzenia, budynki i mosty. Czasami tylko irytują nas towarzyszące rysunkom napisy, zwłaszcza te, przez które sączy się nienawiść i agresja. Autorzy spektaklu próbują ją z tych napisów wydestylować i wyśpiewać. Jak się jednak okazuje nie jest łatwo zneutralizować agresję współczesnego człowieka. Chcąc nie chcąc nasiąkamy nią, przenika nas i kieruje przeciwko sobie, kulminując w bratobójczej walce.

Graffitis, die heute an Zäunen, Hauswänden und Brücken zu sehen sind, schockieren uns nicht mehr. Manchmal irritieren uns die sie begleitenden Slogans, besonders diese, die Aggression und Hass ausstrahlen. Die Autoren der Aufführung versuchen, sie aus diesen Slogans rauszuholen und als Gesang darzustellen. Es zeigt sich jedoch, dass es nicht einfach ist, die Aggression des zeitgenössischen Menschen zu neutralisieren. Wenn wir dies versuchen, absorbieren wir diese Aggression, sie durchdringt uns und hetzt uns gegeneinander auf, was letztendlich in einem Bruderkrieg endet.

ZOSTAWCIE
CHOCIAŻ
MOJĄ
DUSZĘ.

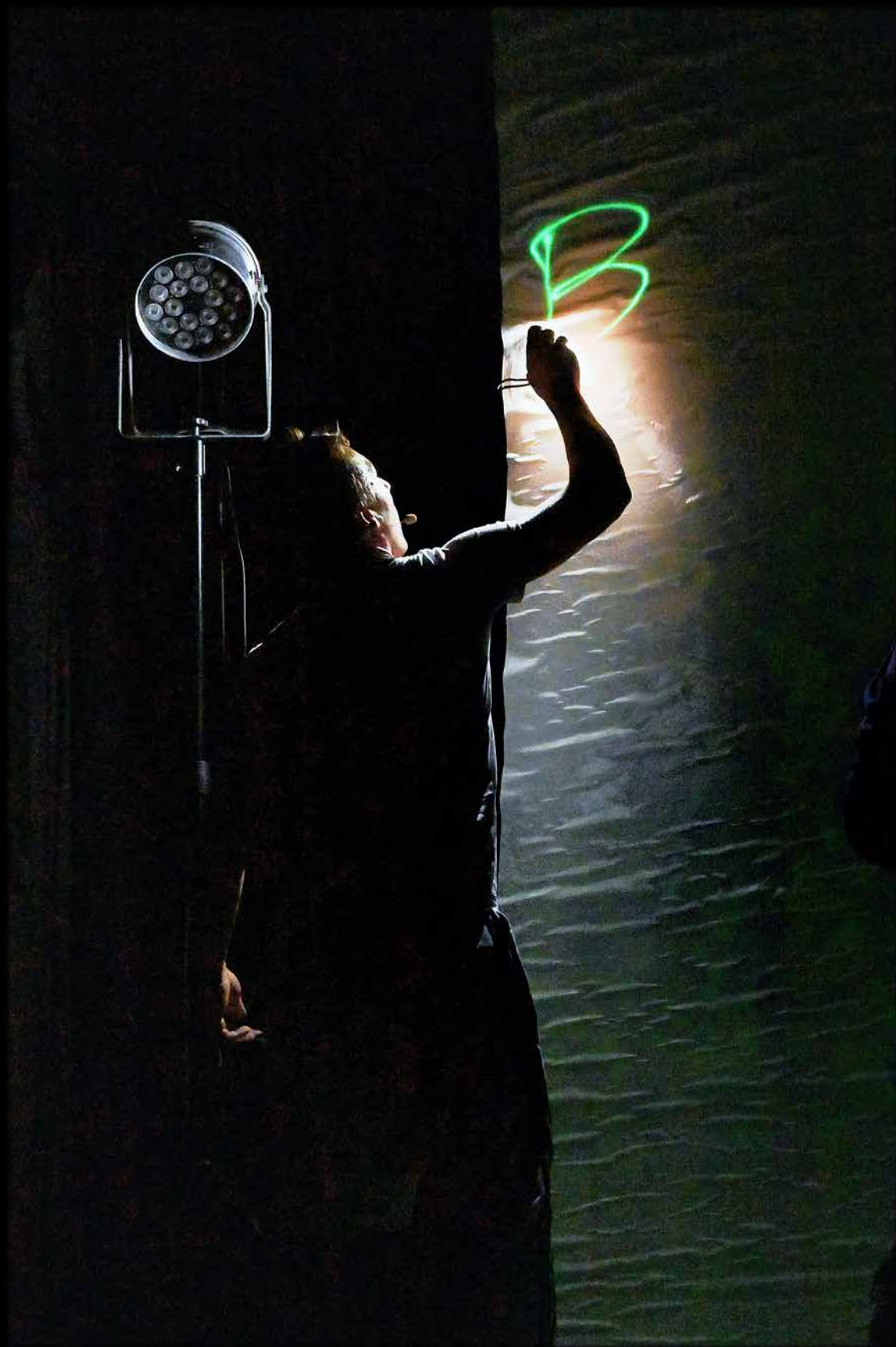

przed dom i znowy walczyc
bieda, a nie to mieć
darmy
tyż parady
marby

NIEWIEDZA jest
aktem
wiedza taski!
z tem jest
zniewolenia

PLEASE LEAVE A MESSAGE

Wykonanie/Ausführung: Sara Boccini, Angela Monaco,
Natália Váňová, Markéta Pšcolková,
Sam McGehee, Martin Janda

Reżyseria/Regie: Pavel Štoura

Scenografia/Bühnenbild: Martin Janda

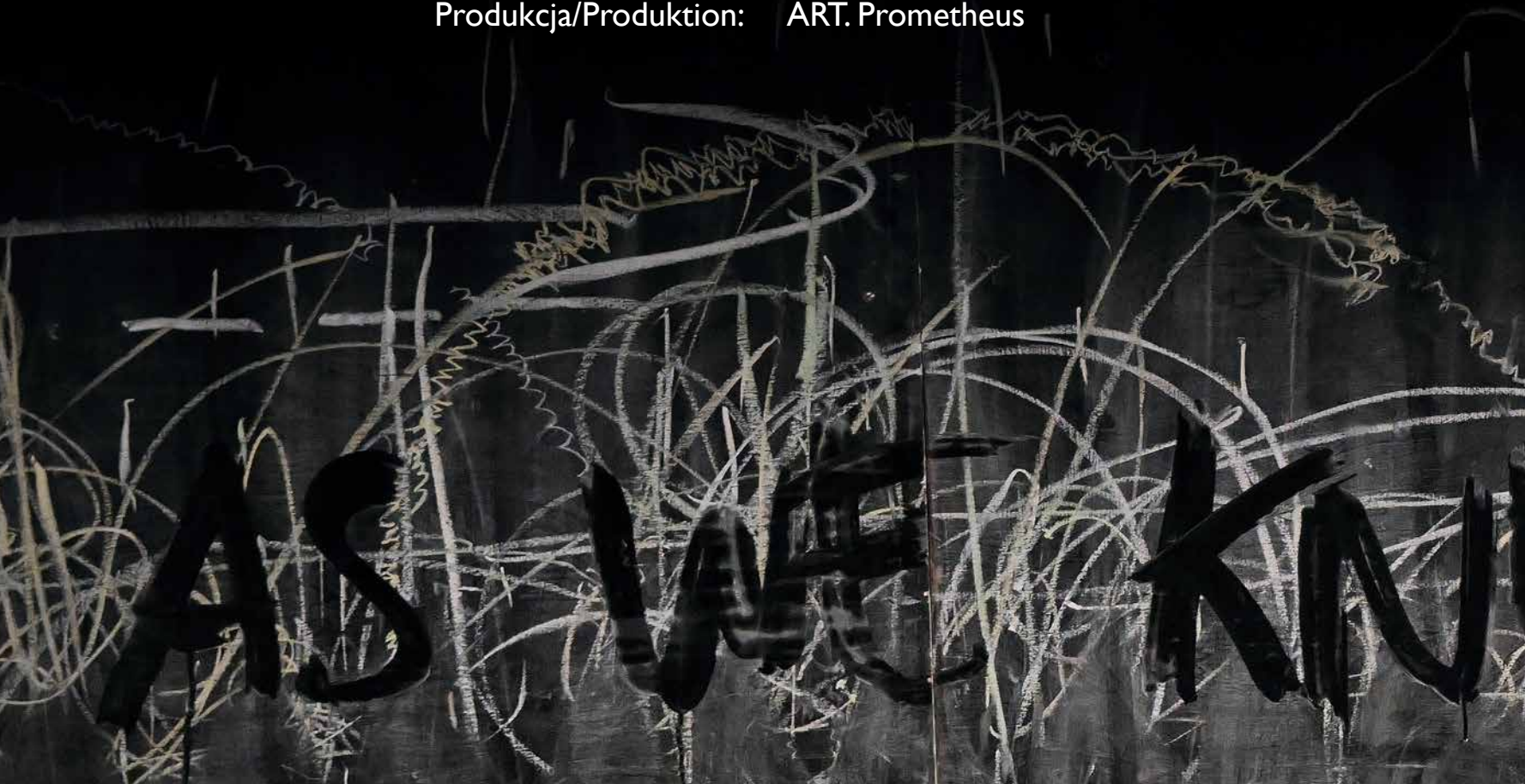
Kostiumy/Kostüme: Helena Štouračová

Muzyka/Musik: Elia Moretti

Konsultacje choreograficzne/Tanzberatung: Corinna Vitale

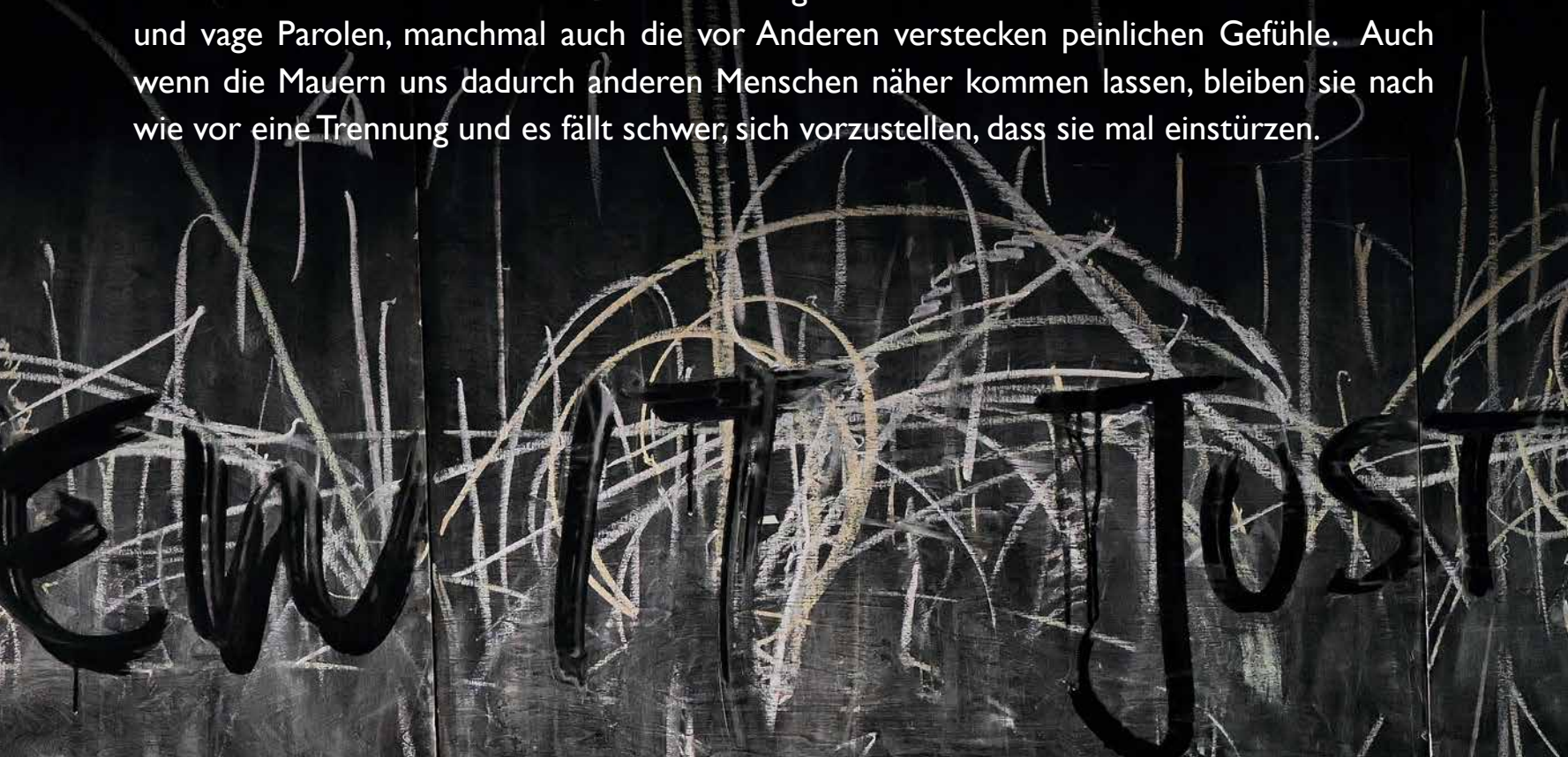
Reżyseria światła/Lichtregie: Jíří Pírko Pirk

Produkcja/Produktion: ART. Prometheus

Mury to najstarszy element architektury stworzonej przez człowieka. Bywają ścianą płaczu, tablicą, ale także ogrodzeniem porządkującym przestrzeń oraz mającym zapewnić bezpieczeństwo. Jesteśmy przekonani, że oddzielając nas od innych potrafią nas obronić, stanowiąc równocześnie obszar komunikacji. Wykorzystując mury informujemy innych o naszym strachu, bólu i oczekiwaniach. Wypisujemy na nich nasze konspiracyjne i odważne hasła, a czasem skrywane przed innymi wstydlive emocje. Jednak nawet wtedy, gdy jako miejsce przekazu pozornie zbliżają nas do innych, zawsze będą nas dzielić i trudno wyobrazić sobie czas gdy naprawdę te mury runą.

Die Mauern sind das älteste Element der von dem Menschen geschaffenen Architektur. Sie können eine Klagemauer, eine Tafel sowie auch ein Zaun sein, der den Raum ordnet und die Sicherheit gewährt. Wir sind davon überzeugt, dass die Mauern uns schützen können, indem sie uns von anderen trennen, aber gleichzeitig die Kommunikation mit ihnen ermöglichen. Durch die Mauern informieren wir nämlich die Anderen über unsere Angst, über unseren Schmerz und über unsere Erwartungen. Wir schreiben an sie verschwörerische und vage Parolen, manchmal auch die vor Anderen verstecken peinlichen Gefühle. Auch wenn die Mauern uns dadurch anderen Menschen näher kommen lassen, bleiben sie nach wie vor eine Trennung und es fällt schwer, sich vorzustellen, dass sie mal einstürzen.

$$F = G \frac{m_1 m_2}{r^2}$$

THE RETURN OF ISHTAR –
INNY ŚWIAT JEST MOŻLIWY

THE RETURN OF ISHTAR –
EINE ANDERE WELT IST MÖGLICH

Theater Lovefuckers

Wykonanie/Ausführung:

Anna Menzel, Ivana Sajević,
Annemie Twardawa

Reżyseria, Choreografia/Regie, Choreografie:

Corinne Eckenstein

Scenografia, Kostiumy, Lalki/Bühnenbild, Kostüme, Puppen:

Birgit Kellner, Christian Schlechter
(Spitzwegerich)

Lalki/Puppen:

Ivana Sajević, Annemie Twardawa

Muzyka/Musik:

Manfred Engelmayr

Reżyseria oświetlenia/Lichtregie:

Hannes Röbisch

Produkcja/Produktion:

Dirk Neldner, Josefine Winkler

Ishtar to sumeryjska bogini namiętności, seksu, wojny, królowa apokalipsy. Posiada wiele imion i pojawia się w różnych kulturach, w różnym czasie, pod różnymi postaciami. Oznacza transgresję i przewartościowanie wartości. Ludziom, którzy jej ulegli i napędzani są namiętnościami ułatwia ich realizację. Za jej przyczyną mogą oni zmieniać swój świat, przenosząc się w czasie i w przestrzeni. Zawsze jednak przy takich zamianach pojawiać się będzie pytanie, czy ten inny świat, jeśli nawet jest możliwy, to czy jest lepszy?

Ishtar, die sumerische Göttin der Leidenschaft, des Sex und des Krieges und Königin der Apokalypse hat viele Namen und funktioniert in verschiedenen Formen in vielen Kulturen in unterschiedlichen Epochen. Sie bedeutet Überschreitung und Umwertung von Werten. Ihre Verwirklichung ermöglicht sie den Menschen, die ihr erlegen und von der Leidenschaft getrieben sind. Dank ihr können sie ihre Welt verändern, indem sie in Zeit und Raum reisen. Immer entsteht jedoch bei solchen Veränderungen die Frage, ob diese andere Welt, auch wenn sie möglich ist, besser sein kann?

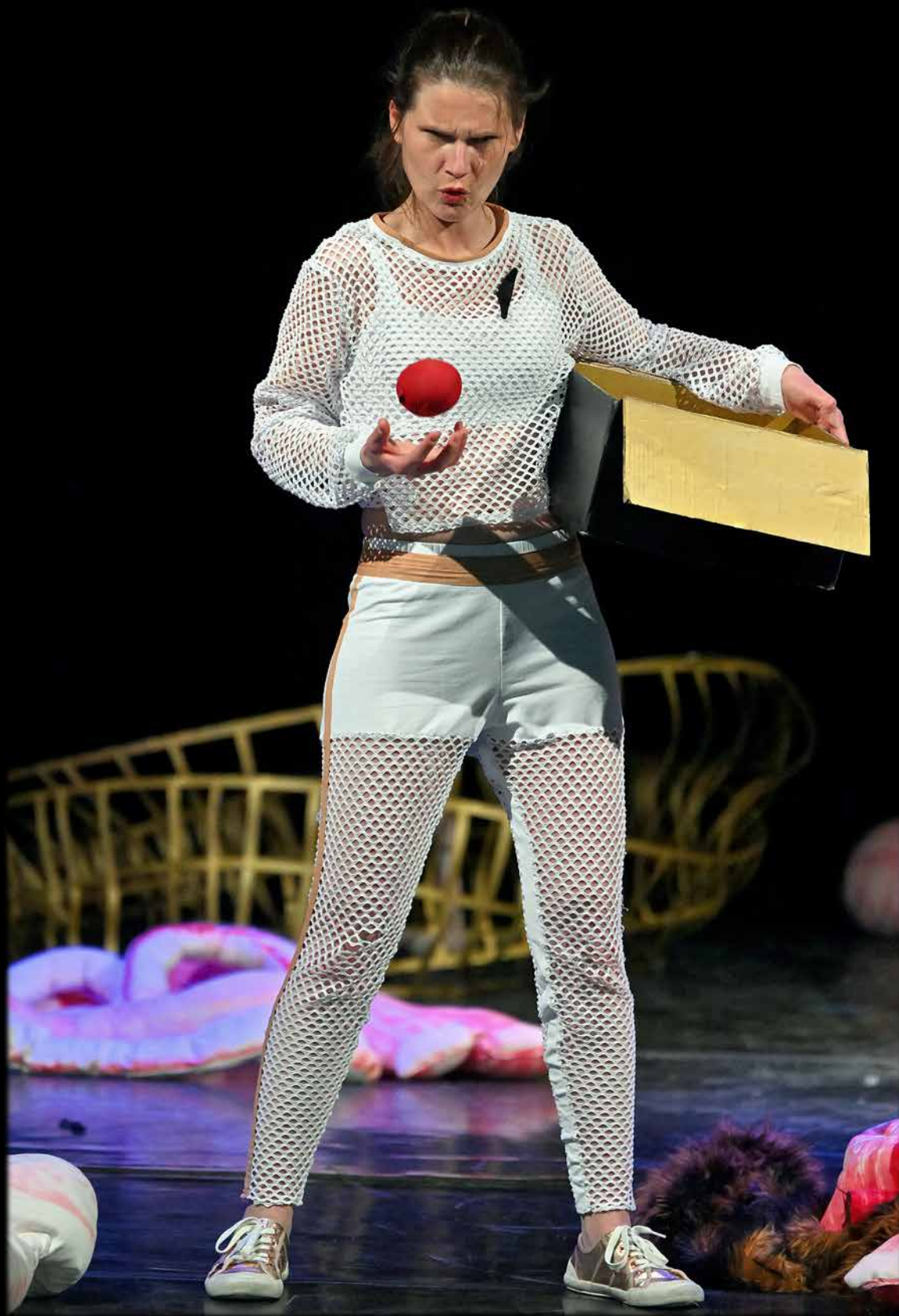

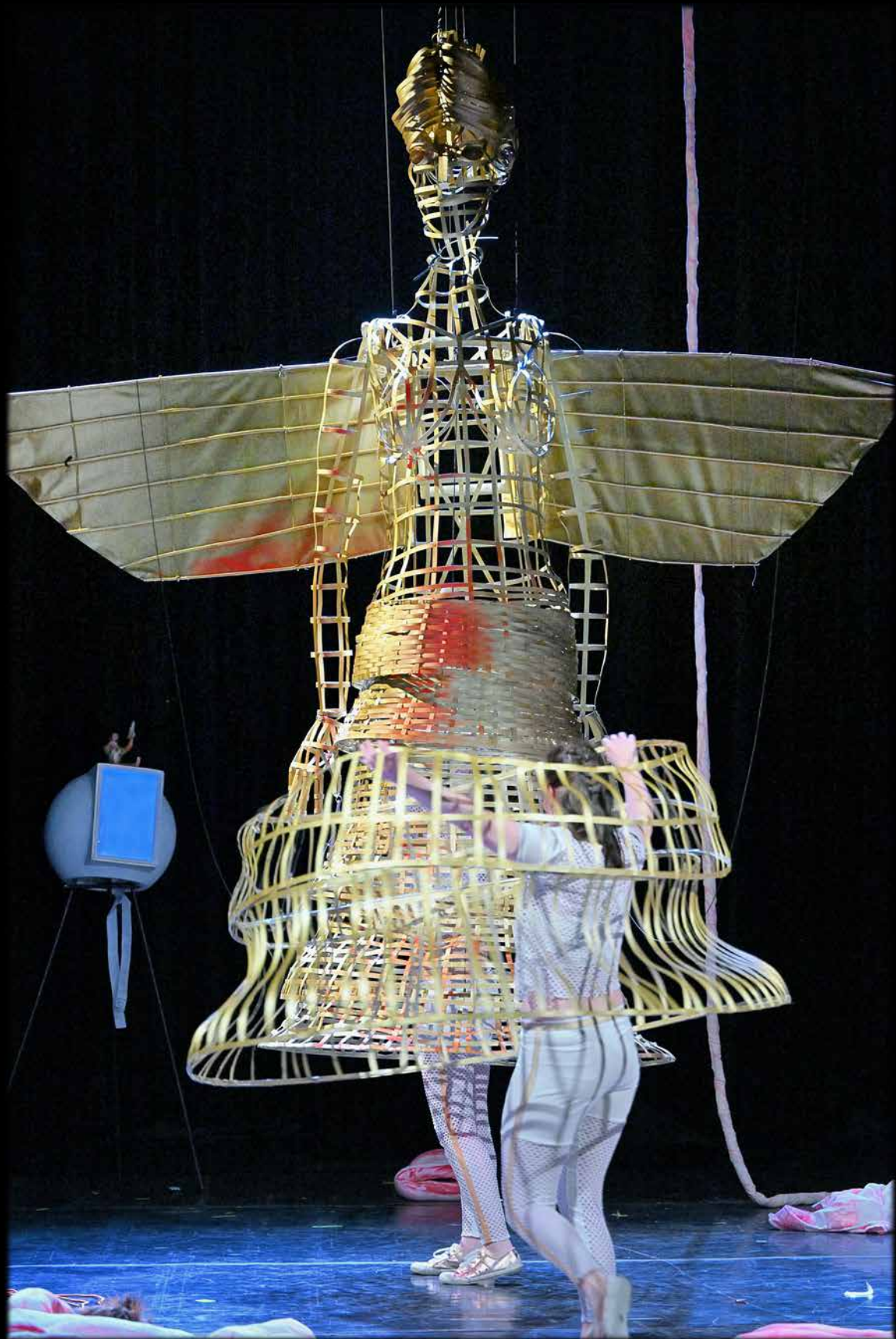

FAKTORIA PRZYJEMNOŚCI FREUDENMANUFAKTUR

Wykonanie/Ausführung: Anna Domalewska, Dominika Majewska,
Rafał Derkacz

Tekst/Text: Agata Biziuk, Anna Domalewska,
Rafał Derkacz

Reżyseria/Regie: Agata Biziuk

Scenografia, Kostiumy/Bühnenbild, Kostüme: Agata Stanula

Muzyka/Musik: Piotr Klimek, Maciej Cempura

Głos z offu/Off-Stimme: Karolina Burek

Historia, oprócz opisu dramatycznych wydarzeń, może także zauważać zjawiska tak ulotne jak przyjemność, która w tym spektaklu ma smak czekolady. To nie byle jaka czekolada, ale czekolada Wedla, towarzysząca Polakom od 1851 roku, kiedy Karol Ernest Wedel założył w Warszawie swój sklep. Kolejnym etapem było otwarcie przez Jana Wedla fabryki czekolady na Pradze. Wykorzystując połączenie teatru i interaktywnej wystawy muzealnej, zawierającej elementy teatru ruchu, Autorzy spektaklu rekonstruuja dzieje najstarszej w Polsce fabryki czekolady. Wykorzystali w tym celu wywiady, pochodzące ze zbiorów Archiwum Historii Mówionej Muzeum Warszawskiej Pragi oraz Audioteki PragaGada.pl Fundacji Animacja.

Die Geschichte kann neben den dramatischen Ereignissen auch „ephemere Phänomene“ wahrnehmen, wie zum Beispiel Freude, die in dieser Aufführung den Schokoladengeschmack hat. Gemeint ist dabei nicht irgendeine Schokolade sondern die Schokolade von Wedel. Sie begleitete die Polen, seitdem Karol Ernest Wedel 1851 seinen Schokoladenladen in Warschau eröffnet hat und Jan Wedel die Schokoladenfabrik im Warschauer Bezirk Prag aufbauen ließ. Die Autoren der Aufführung rekonstruieren die Geschichte der ältesten Schokoladenfabrik in Polen, indem sie das Theater mit der interaktiven Museumsausstellung verbinden. Aufgeführt werden u.a. Interviews aus dem Archiv der Mündlichen Geschichte des Warschauer Prag-Museums sowie der Audiothek von PragaGada.pl der Stiftung „Animacja“.

CIEMNA WODA DUNKELWASSER

Nowy Teatr w Słupsku

Autor/Autor:	Amanita Muskaria
Reżyseria/Regie:	Iwo Vedral
Scenografia/Bühnenbild:	Paula Grocholska
Muzyka/Musik:	Kuba Orłowski
Choreografia/Choreografie:	Natalia Dinges

Próba wystawienia Pasji w miejscowości Ciemna Woda staje się okazją do zderzenia religijnego misterium z małomiasteczkową mentalnością mieszkających tam ludzi. Bezrefleksyjna udawana religijność, która jest udziałem elity tego miasteczka, nie wyłączając księdza, katechetki i pijanego burmistrza, nie wytrzymuje konfrontacji z tragicznym wymiarem Pasji, która staje się tu opowieścią o zderzeniu z tym, co inne i obce, reprezentowane przez postać Uchodźcy. Pomysły związane z wystawieniem Pasji kończy ulewa towarzysząca gwałtownej burzy, ale dla mieszkańców Ciemnej Wody jest to dopiero początek problemów...

Der Versuch, die Passion im Ort Ciemna Woda (Dunkelwasser) auszustellen, wird zu einer Gelegenheit, ein religiöses Mysterium der kleinbürgerlichen Mentalität der Hiesigen gegenüberzustellen. Die unreflektierte und vorgetäuschte Religiosität, die die Elite des Städtchens charakterisiert samt dem Priester, der Religionslehrerin und dem betrunkenen Bürgermeister, kann einer Konfrontation mit der tragischen Bedeutung der Passion nicht standhalten. Diese Passion erzählt nämlich über den Zusammenstoß mit dem Anderen, mit dem Fremden, was in Ciemna Woda ein Flüchtling verkörpert. Die Probe der Aufführung der Passion endet mit einem Gewitter, aber für die Bewohner von Ciemna Woda beginnen damit erst die richtigen Probleme...

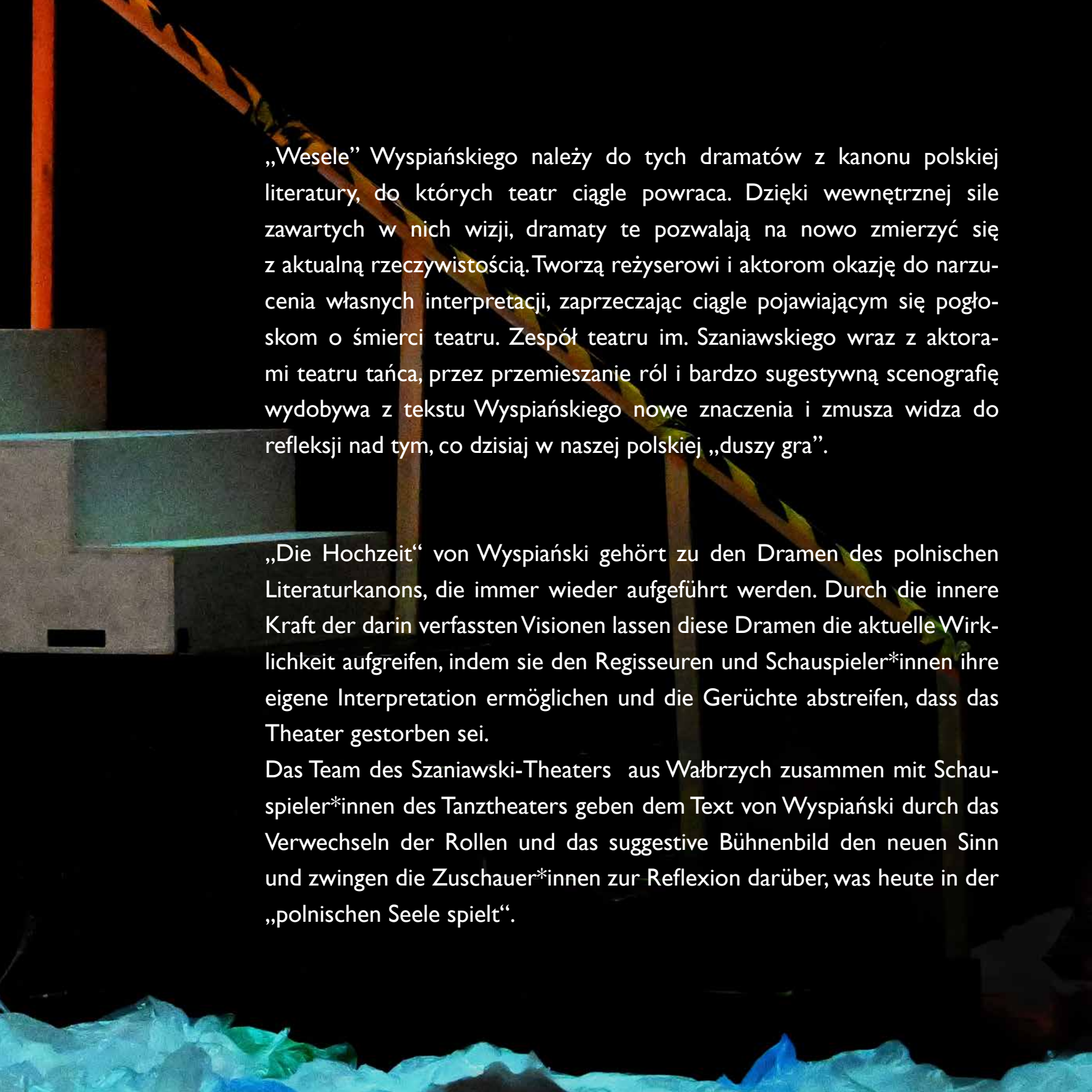

APRÈS
NOUS
LE DÉLUGE

WESELE
DIE HOCHZEIT

**Teatr Dramatyczny
im. J. Szaniawskiego w Wałbrzychu**

Tekst/Text: Stanisław Wyspiański
Reżyseria/Regie: Wojtek Klemm
Dramaturgia/Dramaturgie: Tomasz Cymerman
Scenografia/Bühnenbild: Karolina Mazur
Kostiumy/Kostüme: Julia Kornacka
Muzyka/Musik: Rafał Stachowiak
Choreografia/Choreografie: Anna Krysiak
Reżyseria świateł/Lichtregie: Natan Berkowicz

„Wesele” Wyspiańskiego należy do tych dramatów z kanonu polskiej literatury, do których teatr ciągle powraca. Dzięki wewnętrznej sile zawartych w nich wizji, dramaty te pozwalają na nowo zmierzyć się z aktualną rzeczywistością. Tworzą reżyserowi i aktorom okazję do narzucenia własnych interpretacji, zaprzeczając ciągle pojawiającym się pogłoskom o śmierci teatru. Zespół teatru im. Szaniawskiego wraz z aktorami teatru tańca, przez przemieszczanie ról i bardzo sugestywną scenografię wydobywa z tekstu Wyspiańskiego nowe znaczenia i zmusza widza do refleksji nad tym, co dzisiaj w naszej polskiej „duszy gra”.

„Die Hochzeit“ von Wyspiański gehört zu den Dramen des polnischen Literaturkanons, die immer wieder aufgeführt werden. Durch die innere Kraft der darin verfassten Visionen lassen diese Dramen die aktuelle Wirklichkeit aufgreifen, indem sie den Regisseuren und Schauspieler*innen ihre eigene Interpretation ermöglichen und die Gerüchte abstreifen, dass das Theater gestorben sei.

Das Team des Szaniawski-Theaters aus Wałbrzych zusammen mit Schauspieler*innen des Tanztheaters geben dem Text von Wyspiański durch das Verwechseln der Rollen und das suggestive Bühnenbild den neuen Sinn und zwingen die Zuschauer*innen zur Reflexion darüber, was heute in der „polnischen Seele spielt“.

APRÈS
Nous
LE DÉLUGE

APRÈS
Nous
DÉL

